

גיטין לג

עניין: כל דמקדש אדעתא דרבנן מקדש

שם משמואל פרשת מטות תרע"ג

ולדידי יש עוד לומר, דהנה כל ענין גדרים ושבועות הוא משום שדיבורו של אדם יש לו כח לעשות הקדש, והוא משום שפיו של אדם המשומר מכל רע הוא כלי שרת כמ"ש הר" יונה בשע"ת, וכמו כלי שרת שמקדשין מה שבתוכו, וע"כ כתיב לא יחל דברו לא יעשה דבריו חולין, ומכלל שדיבורו הוא קודש.

אך עדיין צריכין למודעי, התינוח קדושי ישראל ששומרים את פיהם מלטמאות בדיבור רע שפיהם נעשה כלי שרת, אבל מי שאיננו בגדר זה איך יוכל להקדיש, מה גם לדברי רש"י ע"ז (נ"ג:) כלי שרת שנטמאו צריכין משיחה מחדש א"כ ח"ו אולא לה קדושתו. אבל באשר כל ישראל הם כגוף אחד וכל ישראל מאוחדים זה בזה, כל איש דבק במי שגדול ממנו, עד גדולי וקדושי ישראל כאמרם ז"ל (ויק"ר פ' ל') יבואו אלו ויכפרו על אלו, ובאמצעות הגדולים והקדושים כל ישראל דבקים במקום, ואפי' חלבנה נמנה בסממני הקטורת. וכ"כ אבי אדומ"ר זצלה"ה אמר שלכן נקראו הנשיאים מטות שהם מטין את העליונים לפנות לתחתונים. ולדידי יש

ובזה יש ליתן טעם על מה שיחיד מומחה מתיר הנדר, מאחר שכל חלות הנדר היא מחמת גדוליהם וקדושיהם, ע"כ הרשות בידם להתירו. והוא כענין (גיטין ל"ג) כל דמקדש אדעתא דרבנן מקדש ואפקעינהו רבנן לקדושין מיני' וכמו שפירש"י, שהפירוש נמי כענין הנ"ל. דהנה קידושין דאסר לה אכ"ע כהקדש נמי יש להבין איך יש כח ביד איש לקדש את האשה, ולשון זה מצינו בהש"י מקדש את ישראל אבל איך מקדש את האשה, אבל הטעם כנ"ל שהוא באמצעות גדולי ישראל וזה כל דמקדש אדעתא דרבנן מקדש, וכאשר אינם רוצים שוב אין לו הכח לקדש, וקידושיו בטלין. וכן נמי הוא ענין התרת חכם. אך לפי"ז

זכרון שמואל לאב"ד אסטראווצא

ועתה נבא לבאר שאר הפ' ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת גם כאן יש לדקדק כי מה זה הספר אשר כתב ה' רק התורה וה"ל לכתוב מתורתך אשר כתבת ע"כ נלע"ד ע"פ המדרש [ש"ר פ' מ"ג] שאמר משה רבינו כלום אמרת אנכי ה' אלהיכם רק ה' אלקיך לי אמרת ולא להם והנה המדרש הוא לפלא גדול הלא מבואר במדרש ובוזה"ק על פ' ישקני מגשיקות פיהו שכל אחד מישראל קיבל כל דבור ומנשק בפיו כל דבור עם כל עונשין ואין להאריך ונ"ל ע"פ המדרש [ש"ר פ' מ"ג] מה עשה משה נטל את הלוחות מתוך ידו של הקב"ה ושבירן אמר מוטב שתדון כפנויה ולא כאשת איש והנה צריך ביאור פירוש הדבר וכי בזה ששיבר הלוחות שהם הקידושין אינם כא"א ע"כ נ"ל ע"פ הלכה מרווחת שמצינו כל המקדש אדעתא דרבנן מקדש ואפקעינהו רבנן לקידושין ולפ"ז מתורץ דברי חז"ל כי הקידושין שקידש השי"ת לעם ישראל היו על דעת משה וכשיהי' העת אשר יצטרך משה לבטל הקידושין למפרע יפקיע והקב"ה צופה ומביט שיצטרכו ישראל לזה לכן מדקדק ואמר אנכי ה' אלהיך דהיינו על דעת משה הגם שלכל ישראל צוה הדבר שיקבלו מלכותו עליהם ולא יהי' להם אלהים אחרים. אך הקידושין הכ"ז הי' ע"ד משה והוא אדעתא דרבנן מקדש ומשה שפיר קאמר לא אמרת להם דהיינו ע"ד לי נאמר על דעתי נאמר ולזה כאשר אשבר הלוחות נדונים כפנויים ורשות לי לעשות כזה משום סכנת נפשות להפקיע הקידושין למפרע שעל דעתי הי' בתכרח שאמר לי דייקא כנ"ל וז"פ מחני נא מספרך דהיינו מה שאמרת ה' אלהיך לי דייקא ופי' מספרך כי אנכי ולא יהי' לך מפי גבורה שמענו ויאמר ה' מי אשר חטא לי היינו בשבילי להורות תשובה אמחנו החטא מספרי כמאמר חז"ל בזבח ומנחה לא אכפר אבל מתכפר ברי"ת וכל אשר יחטא יהי' נקל לדורות כנ"ל שפתחו ישראל דרך תשובה לכל באי עולם ורו"ק:

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON